

És la repetició de curs una estratègia efectiva per millorar els resultats acadèmics?

Tradicionalment, la repetició escolar s'ha concebut com una mesura d'atenció a l'alumnat que no ha assolit els resultats acadèmics desitjats dins els processos d'ensenyament i aprenentatge ([Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu, 2017](#)).

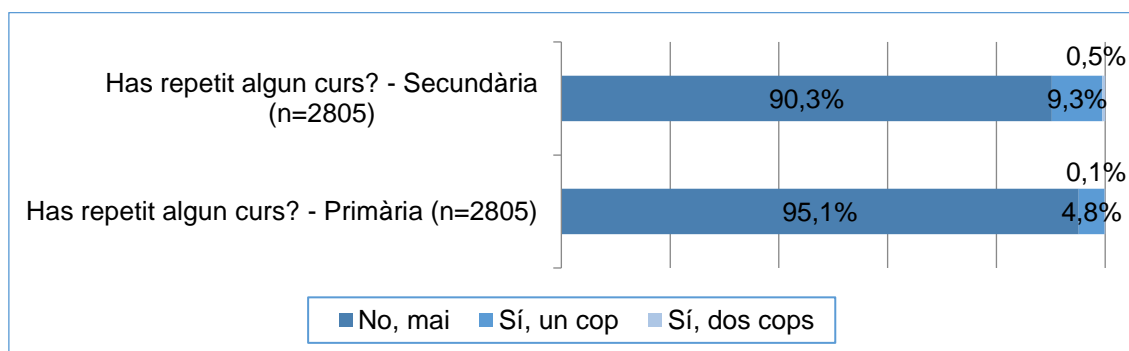
Al [Tast de dades 12](#) s'especificava que a l'informe PISA 2018 la variable de repetició de curs presentava una primera dada interessant: **el percentatge de repetidors a Catalunya (18%) està més a prop de la mitjana de l'OCDE (11%) i de la UE (13%) que no pas a la mitjana d'Espanya (29%)**. En aquest sentit, PISA determina que una diferència de 30 punts en una competència correspon a un curs escolar. Per tant, es podria afirmar que l'alumnat repetidor de Catalunya, així com la mitjana de repetició de l'OCDE i la UE, se situaria tres cursos per

darrere de l'alumnat que no ha repetit mai cap curs.

Per aprofundir en aquest tema, és recomanable el [Quadern d'avaluació. 48](#) on se sintetitza i analitza les diferents publicacions referides a l'anàlisi dels qüestionaris de context.

A la figura 1 s'observa que **més del 85% de l'alumnat que forma part de la mostra dels qüestionaris de context declara no haver repetit cap curs acadèmic durant l'escolarització obligatòria**. El percentatge de repetició varia considerablement entre les dues grans etapes educatives: si a l'educació primària tan sols el 5% de l'alumnat de la mostra havia repetit curs, la xifra gairebé es duplica i arriba al 9,8% a l'ESO.

Figura 1. Percentatge d'alumnat repetidor que ha realitzat el qüestionari de context

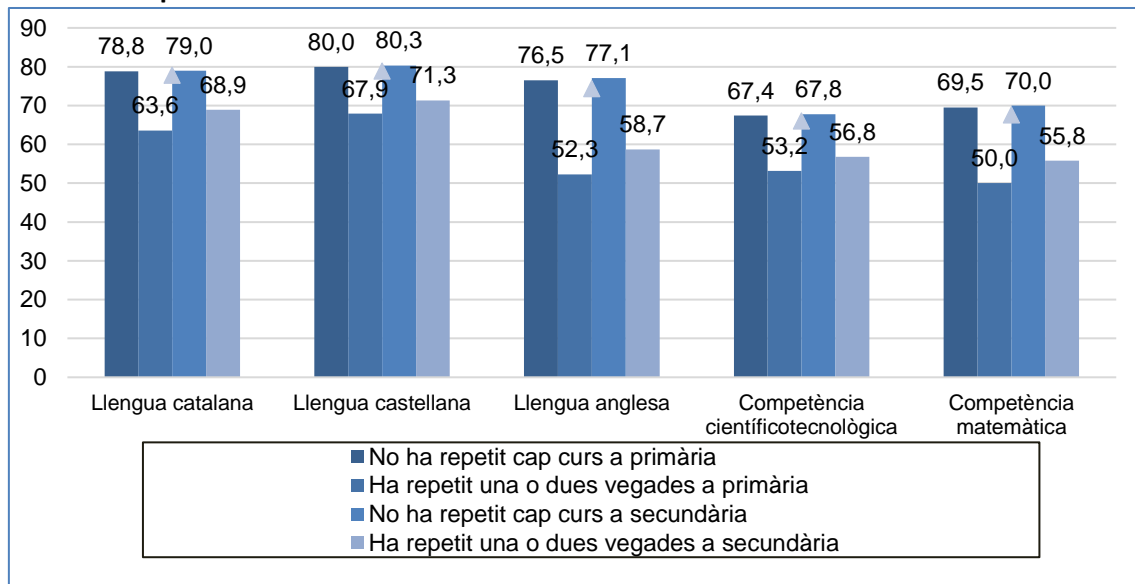

Font: [Quaderns d'avaluació. 48](#), Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu

Els resultats de l'alumnat repetidor són sempre inferiors als de l'alumnat que no ha repetit mai, tant si la repetició es va produir en l'educació primària com si va tenir lloc durant l'educació secundària obligatòria, i independentment de la competència avaluada. Les **diferències són més notòries en la competència lingüística en llengua anglesa** (24 punts percentuals si la repetició es va produir a l'educació primària i de 19 si va tenir lloc a l'ESO) i **és menys pronunciada en les competències lingüístiques en llengua catalana i llengua castellana** (amb diferències que van dels 9 als 15 punts percentuals, respectivament).

En conclusió, hi ha evidències que **la repetició escolar no és una estratègia que afavoreixi l'equitat pel que fa als resultats acadèmics entre l'alumnat repetidor i el no repetidor**. En aquest sentit, el recurs esmentat és encara més perjudicial si s'utilitza en l'etapa d'educació primària, atès que aquest alumnat encara presenta un rendiment més baix que no pas aquell que ha repetit algun curs de secundària. Així doncs, és important establir criteris per organitzar l'atenció a la diversitat de l'alumnat, tal com estableix el [Decret d'escola inclusiva](#) (Decret 150/2017).

Figura 2. Puntuacions mitjanes en l'avaluació de quart d'ESO segons la repetició d'algun curs a l'educació primària o a l'

Font: [Quadern d'avaluació. 48](#), Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu

